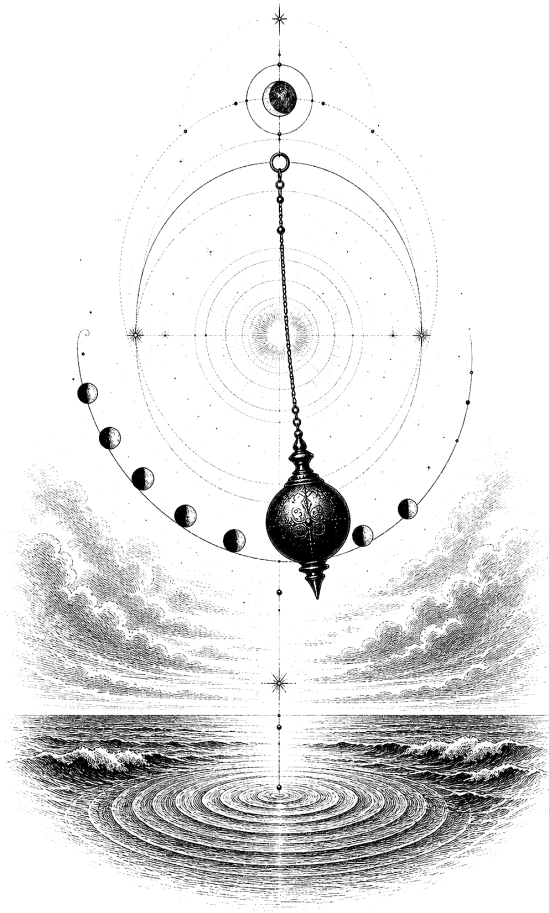

ROZDZIAŁ V

CZAS WAHADŁA

PRAWO RYTMU

Wszystko wpływa i wypływa;
Wszystko płynie, na zewnątrz i do środka;
wszystko ma swoje pływy (fale);
wszystkie rzeczy wnoszą się i upadają;
ruch wahadła manifestuje się we wszystkim: miara
wychylenia w prawo
jest miarą wychylenia w lewo;
wszelki rytm dąży do wyrównania (kompensacji).

Kybalion

Sad ma swoje dwa czasy, które przeplatają się
i następują rok po roku. To czas jabłoni i czas
grusz. (...).

W roku jabłoni drzewa ciągną z ziemi ważne wody
podziemnych rzek, które mają moc zmiany i ruchu.

W tych wodach jest potrzeba parcia, wzrastania
i rozprzestrzeniania się.

W roku grusz jest zupełnie inaczej. Czas grusz to
wysysanie z minerałów słodkich soków, to powolne
i łagodne łączenie ich w liściach z promieniami
słońca, Drzewa zatrzymują się w swoim wzroście
i smakują słodycz życia. Bez ruchu, bez rozwoju.
Sad wydaje się wtedy niezmienny.

W roku jabłoni kwiaty kwitną krótko, lecz najpięk-
niej. Często ścina je mróz albo strząsają gwałtowne
wiatry. Owoców jest wiele, lecz drobnych i niezbyt
okazałych. Nasiona wędrują daleko od miejsc swoich
narodzin: dmuchawce przekraczają strumień, trawy
lecą ponad lasem na inne łąki, z czasem wiatr prze-
nosi je nawet przez morza. Mioty zwierząt są słabe
i niewielkie, ale z tych, które przetrwają pierw-
sze dni, wyrastają zdrowe i sprytne osobniki. Lisy
urodzone w czasie jabłoni nie wahają się podchodzić
do kurników, tak samo jastrzębie i kuny. Koty zabi-
jają myszy nie dlatego, że są głodne, lecz dla sa-
mego zabijania, mszyce atakują ludzkie ogrody,
a motyle biorą sobie na skrzydła najbardziej ja-
skrawe kolory. Lata jabłoni rodzą nowe pomysły. Lu-

dzie wydeptują nowe ścieżki. Karczują lasy i sadzą młode drzewa. Budują na rzekach groble i kupują ziemię; kopią fundamenty pod nowe domy. Myślą o podróżach. Mężczyźni zdradzają swoje kobiety, a kobiety – mężczyzn. Dzieci nagle stają się dorosłe, odchodzą na swoje. Ludzie nie mogą spać. Zbyt wiele piją. Podejmują ważne decyzje i zaczynają robić to, czego do tej pory nie robili. Powstają nowe idee. Zmieniają się rządy. Giełdy są niestabilne i z dnia na dzień można stać się milionerem albo stracić wszystko. Wybuchają rewolucje, które zmieniają ustroje. Ludzie marzą i myślą marzenia z tym, co uważają za rzeczywistość.

W roku grusz nie wydarza się nic nowego. To, co już się zaczęło – trwa. To, czego jeszcze nie ma – zbiera swoje siły w nieistnieniu. Rośliny wzmacniają korzenie i pnie, nie strzelają w górę. Kwiaty kwitną powoli i leniwie, aż staną się wielkie. Na krzaku różanym niewiele jest róż, lecz każda z nich jest duża jak ludzka pięść. Takie są też owoce w czasie grusz – słodkie i aromatyczne. Nasiona upadają tam, gdzie rosły, i zaraz wypuszczają mocne korzenie. Kłosa zbóż są grube i ciężkie. Gdyby nie człowiek, ciężar nasion przygniótłby je do ziemi. Zwierzęta

i ludzie obrastają w tłuszcz, bo stodoły pękają od plonów. Matki rodzą duże dzieci i częściej niż zwykle przychodzą na świat bliźniaki. Zwierzęta także mają liczne mioty, a mleka w sutkach tyle, że potrafią małe wykarmić. Ludzie myślą o budowie domów, a nawet całych miast. Rysują plany, mierzą ziemię, ale nie biorą się do roboty. Banki wykazują ogromne zyski, a magazyny wielkich fabryk są wypełnione towarami. Wzmacniają się rządy. Ludzie marzą i w końcu zauważają, że każde ich marzenie spełnia się – nawet wtedy, gdy jest już za późno.

Olga Tokarczuk, Prawiek i inne czasy

Czwarte prawo biegunowości ukazuje świat jako twór złożony z (pozornych) przeciwieństw, pełen paradoksów, zmagających i zaskakujących „zwrotów akcji”. Piąte prawo hermetyczne dopełnia ten obraz, opisując reguły, które rządzą ruchem przeciwieństw w czasie i przestrzeni. Kolejny rozdział, zatytułowany „Czas Wahadła”, poprowadzi nas zatem ku prawu rytmu. Zgodnie z nim

Wszystko wpływa i wypływa;

Wszystko płynie, na zewnątrz i do środka;

wszystko ma swoje pływy (fale);

wszystkie rzeczy wznoszą się i upadają;

ruch wahadła manifestuje się we wszystkim: miara wychylenia w prawo jest miarą wychylenia w lewo;

wszelki rytm dąży do wyrównania (kompensacji)

To prawo opisuje rytmy rządzące przemianami wszystkiego, co istnieje. Kwiaty rozkwitają i więdną, formują się i rozpadają góry, gwiazdy, planety, ludzie, zwierzęta, rośliny – wszystko rodzi się i umiera. Prawo rytmu widzimy w przypływach i odpływach mórz, powstawaniu i wymieraniu gatunków, narodzinach i upadkach wielkich imperiów i cywilizacji, a także w przemienności snu i jawy, pozytywnego i negatywnego myślenia, następstwie sukcesów i porażek.

Aby zrozumieć rytmiczną naturę istnienia, o której mówi piąte prawo hermetyczne, musimy wsłuchać się i wczuć w samą istotę ruchu. Poczuliśmy ten ruch już podczas poprzedniej podróży przez Czas Kontrastów, gdy śledziliśmy nieustanną walkę przeciwieństw i kręciliśmy się na gigantycznej karuzeli Kosmosu. Teraz zanurzymy się w fale życia i śmierci oraz wsłuchamy w bijący w nas samych puls Wszechświata, by wytropić ślady działania piątego prawa ruchu.

GRA NA WIELU BĘBENKACH

Ruch i rytm towarzyszą nam od samego początku – to bicie naszego serca, wdechy i wydechy, dzień i noc, czuwanie i sen, dźwięki i cisza, radość i smutek, zdrowie i choroba. Te oraz wszelkie inne przeciwieństwa, rytmicznie następujące po sobie, wyznaczają bieg naszego życia. Nasz „zegar biologiczny” tyka nieustannie, od momentu poczęcia aż do śmierci, a my podlegamy jego metrum, regulowanemu przez rozmaite „wyższe” i „niższe” siły. W ten sposób piąte prawo hermetyczne – powiązane zarówno z Krainą Muzyki (którą opisuje trzecie prawo wibracji), jak i z Czasem Kontrastów (czwartym prawem przeciwieństw) – opisuje rytm i tempo odwiecznego tańca przeciwieństw. To jak czwarte prawo hermetyczne wprowadzone w harmonijny ruch.

Piąte prawo mówi nam: „istnienie to proces”, „życie to proces” – panta rhei, wszystko płynie, jak ujął to Heraklit, „jedyną niezmienną rzeczą w świecie jest zmiana”. Kosmos nie tyle trwa, co dzieje się, nieustannie się staje, zmienia, wydarza. To, że my, ludzie, niejako przydarzyliśmy się światu, oznacza, że także jesteśmy wpisani w precyzyjny, pełen gracji ruch rozmaitych fizycznych sił oraz stanów. Duchowa podróż przez Czas Wahadła uczy nas, jak rozpoznawać kosmiczne rytmy w sobie i wokół siebie oraz odnajdywać na swojej życiowej drodze punkt, w którym się aktualnie znajdujemy. Studiowanie tego prawa pozwalało magom, alchemikom i innym hermetystom świadomie włączać się w taniec kosmicznych sił, synchronizować z nim swoje wewnętrzne rytmy.